

[Alfred Jensen.]

være disse bestemmelser i tjenestemandsløven sker en nivellering; jeg hører endog, at man taler om en proletarisering af tjenestemændene. Det er vel et noget stærkt udtryk at bruge i denne forbindelse, men det er i hvert fald rigtigt, at disse principper i tjenestemandsløven ikke har kunnet holde overfor en sådan udvikling, som vi har været ude for siden 1946. Det var allerede klart i 1948, men værre er det naturligvis blevet både i 1950, 1951 og 1952, og jeg tager det forslag, her ligger, som udtryk for, at man ikke længere kan opretholde disse principper for beregningen af lønninger til tjenestemænd. Og hvad der gælder for de forskellige lønningsklasser, gælder jo også for de ugifte.

Jeg ser naturligvis ikke bort fra, hvad finansministeren understregede i sin fremsættelsestale, at der ikke røres ved principperne i tjenestemandsløven, hvad lønningerne angår, men tilbage bliver dog det, at man i de ekstratillæg, der her ydes, også angående normalportioner ser sig nødsaget til at fravige princippet i tjenestemandsløven, og det rejser naturligvis det spørgsmål, som allerede er fremdraget af andre, om man ikke bør have en revision af tjenestemandsløven, og jeg vil svare jo før jo bedre. Men så må man naturligvis føre igennem, hvad jeg forstår i hvert fald flertallet af partierne her i rigsdagen har talt for, nemlig lige løn for lige arbejde, således at man forlader forsørgerprincippet og yder betaling for den indsats, der er præsteret.

Ja, jeg vil slutte op bag dem, der har udtalt ønsket om en revision af tjenestemandsløven med henblik på at få de ulemper, der findes, fjernet, og jeg vil naturligvis som andre ordførere også hilse det foreliggende forslag med tilfredshed, fordi det er et skridt i den rigtige retning. Men jeg vil ikke sige, at det er tilfredsstillende. Det er det langt fra. Efter min opfattelse er det heller ikke tilstrækkeligt til at imødekomme de ønsker, der er hos tjenestemændene, og jeg vil understrege: berettigede ønsker. Det er for det første efter min opfattelse utilfredsstillende, at de lavt lønnede tjenestemænd kun får deres midlertidige tillæg beregnet efter henholdsvis 132 kr. og 144 kr. pr. portion. Når man har kunnet finde udveje til at skaffe op til 6 000 kr. i ekstra tillæg for den højest lønnede, må det også være muligt at finde frem til en mere rimelig løsning for de lavt lønnede tjenestemænd. Det er også utilfredsstillende, at ikke alle ugifte får ekstratillægget ydet som det fulde reguleringsstillæg, der er foreslået for forsørgere. På samme

måde er det utilfredsstillende, at man ikke giver de samgifte fuldt reguleringsstillæg. Endelig vil jeg også sige, at det er utilfredsstillende, at man opretholder brudet på princippet, at pensionister skal have samme reguleringsstillæg som aktive tjenestemænd.

Jeg skal ikke yderligere begrunde, hvorfor denne utilfredshed er tilstede. Jeg har ved tidligere lejligheder fremdraget argumentationen herfor, andre ordførere har i dag været inde på forskellige ting, der har motiveret, at man gav fuld retfærdighed på disse områder, og efter min opfattelse bør man allerede gøre det ved disse ekstraordinære tillæg. Jeg nærer dog ikke meget håb om, at man i lønningsudvalget vil ændre i det forslag, der her foreligger, og derfor ønsker mit parti, i det omfang det er muligt for os, at stille ændringsforslag til det foreliggende forslag i overensstemmelse med de udtalelser, jeg her har fremsat.

Vi føler os nemlig ikke bundet af de overenskomster, der laves mellem finansministeren og forskellige organisationer. Det kan vi ikke, fordi vi jo ikke er taget med på råd angående overenskomster af den art, og dernæst ville en almindelig anerkendelse af det, regeringen forpligter sig til på sådanne områder, jo betyde, at man lader sin politik være afhængig af, hvad regeringen mener at kunne strække sig til. Jeg tror heller ikke, at noget andet parti i denne sal ønsker at binde sig så nøje til en regering. Det må dog være sådan, at man står frit overfor regeringen angående dens standpunkter overfor tjenestemændene.

Men dertil kommer, at det forslag, der foreligger her, jo nok er udtryk for en overenskomst mellem regeringen og tjenestemandsgesandtskabernes ledelser. Forslaget har jo ikke været til afstemning hos tjenestemændene, og det er også en væsentlig årsag til, at vi føler os forpligtet til at fremsætte de tanker i forslags form, som ugifte og samgifte og pensionister har.

Vi er altså ikke af den opfattelse, at det, der opnås enighed om mellem visse organisationsledere og regeringen, ikke kan ændres her i folketinget. Jeg overser ikke, at hvis man her vedtager ændringer af den ene eller anden art, bør naturligvis sådanne ændringer også forelægges for tjenestemandsgesandtskabernes; jeg optræder ikke som talsmand for diktat overfor tjenestemændene, men jeg optræder som talsmand for en bedre ordning for tjenestemændene og for fortsat forhandling, forsåvidt der i dette ting skulle være et flertal for at gøre større indrømmelser end dem, regeringen har strakt sig til.